

Академик ЛЈУБИНКО РАДЕНКОВИЋ

Кратка биографија

Др **Љубинко Раденковић**, филолог, етнолингвиста, фолклориста, студирао је српскохрватски језик и југословенске књижевности на Филолошком факултету у Београду, где је и дипломирао 1974. На истом факултету је завршио и постдипломске студије и одбранио магистарски рад. Студирао је и етнологију на Филозофском факултету у Београду, где је и одбранио докторску дисертацију (1990).

За дописног члана САНУ изабран је 2018. а за редовног, 2024. Године..

У почетку своје радне каријере Љ. Раденковић је био асистент за лингвистику у Институту за педагошка истраживања у Београду . Две школске године био је наставник Московског државног универзитета (МГУ), на Међуфакултетској катедри словенских језика. У Балканолошком институту САНУ запослен је на научним пројектима од 1985. до 2018. године, када је пензионисан. У периоду 2001–2005. обављао је и функцију директора Балканолошког института САНУ.

Паралелно с научно-истраживачким радом био је и наставник на универзитетима: ванредни професор *Народне књижевности* Филозофског факултета у Нишу, редовни професор за *Народну културу Срба* на Филозофском факултету у Новом Саду и професор на Докторским академским студијама на Филолошком факултету у Београду .

Од 1976. до 2025. године Раденковић је рефератима и саопштењима учествовао на преко 100 научних скупова, од тога 41 су одржани у научним институцијама или универзитетима 11 европских држава.

Осим предавања на свим државним универзитетима Србије, по позиву, као гост- професор одржао је предавања на 11 универзитета у европским земаљама. Био је председник Комисије за фолклористику при Међународном комитету слависта у два мандата (2003–2013).

До сада је у разним научним и стручним публикацијама Раденковићу објављено преко 400 радова, од тога, 6 књига и 10 приређених дела. Осим тога објављено му је и 20 превода научних чланака и студија с руског језика. Од објављених научних радова **65 су на страним језицима** у иностраним научним публикацијама . Према Scholar google, радови су му цитирани преко 900 пута. А радови објављени у Русији, према њиховом националном цитатном индексу РИНЦ – преко 400 пута.